

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 18 marca 2013 roku skierowanym przeciwko M. K. (1) małoletnia powódka N. K. reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową M. K. (2) wniosła o podwyższenie alimentów z kwoty po 450 zł do kwoty po 1000 zł miesięcznie wraz z wnioskiem o zabezpieczenie powództwa.

Postanowieniem z dnia 14 maja 2013 roku Sąd Rejonowy w P. zabezpieczył powództwo w ten sposób, że zobowiązał pozwanego M. K. (1) do płacenia do czasu prawomocnego zakończenia postępowania na rzecz małoletniej N. K., kwot po 600 zł miesięcznie poczynając od dnia 18 marca 2013 roku.

W piśmie z dnia 23 września 2014 roku pozwany M. K. (1) wniósł o oddalenie powództwa o podwyższenie alimentów w całości.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 27 stycznia 2015 roku Sąd Rejonowy w P. podwyższył zasądzone alimenty do kwoty po 700 zł miesięcznie poczynając od dnia 27 stycznia 2015 roku, oddalił powództwo w pozostałej części, nadał wyrokowi w punkcie podwyższającym alimenty rygor natychmiastowej wykonalności oraz nie obciążył stron kosztami postępowania.

Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego zostało oparte na ustaleniach, z których najistotniejsze przedstawiają się następująco :

Małoletnia powódka urodziła się (...). Wyrokiem z dnia 18 sierpnia 2010 roku wydanym w sprawie o sygn. akt (...) Sąd Okręgowy w Ł. rozwiązał przez rozwód związek małżeński rodziców powódki zobowiązując ich do ponoszenia kosztów wychowania i utrzymania dziecka i w ramach obowiązku ojca zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej alimenty w wysokości po 450 zł miesięcznie. N. K. miała wówczas rok i cztery miesiące. Matka małoletniej zatrudniona była w (...) (...) jako menedżer (...) i zarabiała netto 5965 zł miesięcznie. Nadto była współnikiem spółki cywilnej, w ramach której prowadziła hotel na M.. Od 2009 roku hotel nie działał i był przygotowywany do sprzedaży. W ramach prowadzonej wraz ze współniczką działalności w postaci spółki cywilnej zaciągnęła w Banku (...) kredyt na kwotę 500000 zł, który spłacała od 2004 roku. Przedstawicielka ustawowa zaciągnęła także kredyt gotówkowy w (...)w wysokości 42000 zł oraz w sierpniu 2008 roku zawarła umowę kredytu odnawialnego w (...) SA na kwotę 20000 zł, zaś w (...) Bank (...) SA zaciągnęła kredyt konsumpcyjny w wysokości 14983 zł. Comiesięczne łączne obciążenia matki małoletniej wynosiły około 6300 zł. Małoletnia powódka do ukończenia pierwszego roku nie chorowała. Po ukończeniu pierwszego roku życia pojawiło się podejrzenie, że małoletnia jest alergikiem. W dacie ustalania wysokości alimentów dziecko było w trakcie diagnozowania alergii i oczekiwało na wynik testów. Pozwany M. K. (1) był zatrudniony w (...) Zakładach (...) z przeciętnym miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości około 2324 zł netto, 3237 zł brutto. Pozwany ponosił następujące miesięczne koszty z tytułu utrzymania mieszkania: czynsz ok. 490 zł, woda ok. 110 zł, Internet ok. 65 zł, energia elektryczna ok. 175 zł, telewizja kablowa ok. 87 zł. Nadto kwotę 680 zł miesięcznie pozwany płacił z tytułu połowy raty kredytu hipotecznego oraz kwotę 107,88 zł z tytułu odsetek. Od daty ustalania wysokości alimentów na mocy wyroku rozwodowego minęło cztery i pół roku. Obecnie małoletnia powódka ma prawie sześć lat. Powódka mieszka wspólnie z przedstawicielką ustawową i jej konkubentem w domu jednorodzinnym położonym w B.. Przedstawicielka ustawowa pozostaje w konkubinacie od dwóch lat. Od stycznia 2014 roku małoletnia uczęszcza do publicznego przedszkola. W przedszkolu dziecko ma specjalną dietę. Za pobyt małoletniej w przedszkolu wraz z wyżywieniem przedstawicielka ustawowa płaci łącznie do ok. 200 zł miesięcznie. W okresie wcześniejszym małoletnia nie dostała się do przedszkola publicznego i uczęszczała do przedszkola prywatnego, co kosztowało od ok. 380 zł do około 400 zł miesięcznie. Wraz z rozpoczęciem roku szkolnego przedstawicielka ustawowa dodatkowo poniosła koszt zakupu książek do przedszkola, uiściła opłaty w przedszkolu w ramach rady rodziców i za ubezpieczenie w łącznej wysokości 300 zł. Małoletnia jest alergikiem, ma alergię zarówno wziewną jak i pokarmową. Z tego tytułu matka małoletniej ponosi koszty wyżywienia córki w wysokości około 500 zł miesięcznie. Nadto ponosi koszty zakupu leków przeciwalergicznym w wysokości 30 zł miesięcznie oraz koszty zakupu leków wziewnych, które w skali roku

kosztują około 120 zł. Łącznie miesięcznie na zakup wszystkich leków, włącznie z lekami przyjmowanymi przez dziewczynkę z powodu sezonowych chorób, przedstawicielka ustawowa wydaje po około 100 do 150 zł. Małoletnia choruje również na atopowe zapalenie skóry. Z tego tytułu przedstawicielka ustawowa wydatkuje po około 100 zł miesięcznie na zakup środków kosmetycznych i higienicznych. Dziecko od czterech lat nosi obuwie ortopedyczne, których koszt wynosi około 200 zł rocznie. Małoletnia uczęszcza nadto do okulisty z powodu zez. Od października 2014 roku małoletnia uczęszcza na lekcje języka angielskiego, których koszt wynosi 60 zł tygodniowo. Z tytułu zakupu odzieży i obuwia dla córki przedstawicielka ustawowa wydatkuje około 200 zł miesięcznie. Powódka uczęszcza na basen i często jest zabierana do kina. Na rekreacyjne wyjścia małoletniej przeznaczana jest kwota w wysokości około 50 zł tygodniowo. Ponadto przedstawicielka ustawowa kupuje córce regularnie książki. Małoletnia co roku ma zorganizowane całe wakacje. Łącznie w 2014 roku na wyjazdy wakacyjne małoletniej przedstawicielka ustawowa wydała około 3000 zł. W listopadzie 2014 roku małoletnia miała także zakupione łóżko wraz z nowym materacem i pościelą za łączną kwotę około 1650 zł oraz fotel gabinetowy za kwotę 429 zł. Z tytułu utrzymania domu, w którym zamieszkuje przedstawicielka ustawowa wraz z małoletnią powódką oraz konkubentem, ponoszone są następujące koszty: ok. 1000 zł miesięcznie z tytułu opłat za ogrzewanie w sezonie grzewczym, ok. 220 zł miesięcznie z tytułu opłat za energię elektryczną, ok. 50 zł miesięcznie za wodę, oraz 800 zł rocznie z tytułu podatku od nieruchomości. Przedstawicielka ustawowa pracuje od 2 stycznia 2014 roku w (...) – u W. z siedzibą w M. na stanowisku menagera Oddziału P. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony za wynagrodzeniem w kwocie około 2500 - 2600 zł netto. Dodatkowo jeśli przedstawicielka ustawowa wykona plan, otrzymuje premię w kwocie ok. 350 zł netto miesięcznie. Jeżeli przedstawicielka ustawowa utrzyma plan przez okres trzech miesięcy, to otrzymuje premię w kwocie ok. 750 zł netto. W 2014 roku przedstawicielka ustawa otrzymała premię w wysokościach brutto: w marcu 500 zł, w kwietniu 300 zł, w maju 500 zł, w czerwcu 1000 zł, w lipcu 800 zł plus dodatek w wysokości 1000 zł, w sierpniu 500 zł plus dodatek w wysokości 1000 zł, we wrześniu 1000 zł plus dodatek w wysokości 1000 zł, w październiku 1106 zł plus 1000 zł, w listopadzie 839 zł plus 1000 zł i w grudniu 906 zł plus 1000 zł. Łącznie w okresie od marca do grudnia 2014 roku przedstawicielka ustawowa poza wynagrodzeniem zasadniczym otrzymała dodatkowo łącznie kwotę w wysokości ok. 13500 zł brutto, co w przeliczeniu średnim na miesiąc wynosi około 1125 zł brutto. Przedstawicielka ustawowa jest właścicielką mieszkania położonego w P.. Splaca kredyt za to mieszkanie w ratach po 1450 zł miesięcznie. Od dnia 1 maja 2014 roku M. K. (2) wynajmuje mieszkanie za kwotę w wysokości 1600 zł, z której opłaca czynsz, energię elektryczną, wodę oraz Internet. Po uiszczeniu opłat z tytułu użytkowania mieszkania pozostaje jej kwota za wynajem, która wynosi w przybliżeniu ok. 350 zł. Przedstawicielka ustawowa regularnie otrzymuje alimenty na rzecz córki od pozwanego. Pozwany kontaktuje się z małoletnią natomiast nigdy nie zabiera małoletniej w okresie wakacji letnich oraz ferii zimowych. Pozwany nie posiada żadnej wiedzy dotyczącej stanu zdrowia córki i jej leczenia u lekarzy: okulisty pulmonologa i alergologa. Kiedy małoletnia przebywa pod opieką pozwanego nie dostaje od przedstawicielki ustawowej żadnych leków, które miałaby przyjąć. Małoletnia jest nadal jedynym dzieckiem pozwanego i przedstawicielki ustawowej. Pozwany od trzech lat pozostaje w związku małżeńskim, pracuje w (...) SA w Ł. i uzyskuje miesięczny dochód, po potrąceniach w wysokości po 575 zł miesięcznie z tytułu zaciągniętej pożyczki mieszkaniowej, w kwocie 2100 zł netto miesięcznie. Z tytułu utrzymania mieszkania pozwany wraz z żoną ponoszą koszty w wysokości łącznej ok. 800 zł.

Sąd Rejonowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, na który składały się załączone do akt dokumenty oraz zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki oraz pozwanego, a także akta o sygn. (...) Sądu Okręgowego w (...). Sąd nie dał wiary twierdzeniom przedstawicielki ustawowej, w których podnosiła ona, iż wspólnie z konkubentem dzieli koszty zamieszkiwanego domu równo po połowie, jak również nie uznał za wiarygodne twierdzeń pozwanego, w których podnosił, iż małoletnia jest dzieckiem w pełni zdrowym, nie przyjmuje leków i nie wymaga opieki ortopedycznej. Przeczą temu bowiem zaświadczenia lekarskie, wyniki badań oraz historia choroby małoletniej. Nadto pozwany nie uczestniczy w bieżącym wychowaniu i w codziennej opiece nad małoletnią, nie uczęszcza z nią na wizyty lekarskie i nie jest obecny wówczas, kiedy jest ona diagnozowana oraz poddawana badaniom. Tym samym jego wiedza odnośnie dziewczynki jest w tym zakresie niewątpliwie wybiórcza. Przedstawionej natomiast przez przedstawicielkę ustawową w tym zakresie dokumentacji

lekarskiej oraz jej zeznaniom jako zeznaniom osoby, która przez cały czas dba o stan zdrowia dziewczynki i sprawuje nad małoletnią codzienną opiekę, należy dać wiarę.

W oparciu o ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy przytaczając treść art. 138, 133 § 1 i 135 § 1 k.r.o. uznał, że powództwo jest częściowo zasadne i pozwany powinien w większym stopniu niż dotychczas partycypować w kosztach utrzymania powódki. Sąd pierwszej instancji zaznaczył, że od daty wydania przez Sąd Okręgowy wyroku upłynęło 4 i pół roku, potrzeby małoletniej uległy zwiększeniu, zaś zebrany w sprawie materiał dowodowy, daje podstawę do przyjęcia, że sytuacja obu stron od poprzedniego orzekania w sprawie uległa zasadniczym zmianom. W dacie ustalania wysokości alimentów powódka miała rok i cztery miesiące, nie uczęszczała do żłobka, nie wymagała specjalnej diety, ani nie przyjmowała na stałe leków. Koszt jej utrzymania nie przekraczał przeciętnych kosztów utrzymania dziecka w jej wieku. Do ukończenia pierwszego roku życia bowiem praktycznie w ogóle nie chorowała. Po ukończeniu pierwszego roku życia pojawiło się u dziewczynki podejrzenie alergii, małoletnia była więc w trakcie diagnozowania alergii i oczekiwała na wynik testów. Obecnie powódka ma prawie sześć lat, jest alergikiem - ma alergię zarówno wziewną jak i pokarmową. Z tego tytułu matka małoletniej ponosi zwiększone koszty wyżywienia córki w wysokości około 500 zł miesięcznie. Koszt zakupu leków przeciwalergicznym dla małoletniej wynosi ok. 30 zł miesięcznie, a koszty zakupu leków wziewnych, w przeliczeniu miesięcznym wynoszą około 10 zł. Łącznie miesięcznie na zakup wszystkich leków, włącznie z lekami przyjmowanymi przez dziewczynkę z powodu sezonowych chorób, przedstawicielka ustawowa wydaje od ok. 100 do ok. 150 zł. Z powodu alergii małoletniej mieszkanie jest także częściej sprzątane, a pościel zmieniana. Tym samym więc następuje większe zużycie środków piorących i chemicznych, a co za tym idzie zwiększa się ich koszt. Małoletnia choruje także na atopowe zapalenie skóry. Z tego tytułu wzrosły wydatki na zakup środków kosmetycznych i higienicznych do kwoty po około 100 zł miesięcznie. Dziewczynka ma także problemy ortopedyczne, których nie miała w dacie ustalania wysokości alimentów na mocy wyroku rozwodowego. Koszt zakupu obuwia ortopedycznego, w którym małoletnia chodzi głównie w przedszkolu wynosi łącznie ok. 200 złotych w skali roku, co w przeliczeniu miesięcznym wynosi po około 17 zł. Nadto małoletnia nie pozostaje już pod opieką matki w domu, a uczęszcza do przedszkola. Tym samym koszty jej utrzymania zwiększyły się o kolejną kwotę w wysokości około 200 zł miesięcznie. Ponadto wraz z rozpoczęciem roku szkolnego przedstawicielka ustawowa ponosi dodatkowe koszty z tytułu wyprawki i opłat jednorazowych, w łącznej wysokości około 300,- złotych, co w przeliczeniu miesięcznym wynosi około 25 zł. Od października 2014 roku małoletnia uczęszcza także na lekcje języka angielskiego, których koszt wynosi 60 zł tygodniowo, czyli około 240 zł miesięcznie. Z tytułu zakupu odzieży i obuwia dla córki przedstawicielka ustawowa wydatkuje natomiast ok. 200 zł miesięcznie. Sąd Rejonowy wskazał, że łącznie na uzasadnione i usprawiedliwione wydatki na powódkę i zaspokojenie jej uzasadnionych potrzeb, które nie wykraczają poza przeciętną miarę, przedstawicielka ustawowa potrzebuje od ok. 1400 do ok. 1500 zł. Konieczne i uzasadnione potrzeby małoletniej uległy więc niewątpliwie znacznemu zwiększeniu. Także sytuacja matki małoletniej uległa istotnej zmianie. Wówczas bowiem M. K. (2) wraz z małoletnią powódką mieszkała w mieszkaniu swojej siostry i była zatrudniona w (...) (...) jako menedżer regionu, gdzie zarabiała netto 5965 zł miesięcznie oraz posiadała znaczne obciążenia z tytułu zaciągniętych kredytów. Natomiast obecnie przedstawicielka ustawowa pracuje w (...) – u W. na stanowisku menagera Oddziału P.. Średni miesięczny dochód jakim dysponuje wynosi po ok. 3500 zł netto miesięcznie. Dodatkowo przedstawicielka ustawowa otrzymuje kwotę w wysokości 1600 zł miesięcznie z tytułu wynajmu mieszkania, z której po opłaceniu opłat z tytułu użytkowania mieszkania pozostaje jej ok. 350 zł. Poza tym obecnie jest obciążona jedynie spłatą kredytu mieszkaniowego w ratach po 1450 zł miesięcznie. W ocenie Sądu pierwszej instancji sytuacja matki małoletniej uległa niewątpliwie istotnej poprawie.

Natomiast pozwany w dacie ustalania wysokości alimentów na mocy wyroku rozwodowego był zatrudniony w (...) Zakładach (...) z przeciętnym miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości ok. 2324 zł netto miesięcznie. Prowadził jednoosobowe gospodarstwo domowe i ponosił łączne miesięczne koszty z tytułu utrzymania mieszkania w wysokości około 930 zł. Dodatkowo kwotę 680 zł miesięcznie pozwany płacił z tytułu połowy raty kredytu hipotecznego oraz kwotę 107,88 zł z tytułu odsetek. Obecnie pozwany od trzech lat pozostaje w związku małżeńskim. Żona pozwanego pracuje jako przedstawiciel handlowy środków higienicznych. Pozwany nadal pracuje w (...) SA w Ł. i uzyskuje miesięczny dochód, po potrąceniach w wysokości po 575 zł miesięcznie na rzecz zaciągniętej pożyczki mieszkaniowej, w kwocie netto 2100 zł miesięcznie. Utrzymanie mieszkania pozwanego i jego żonę kosztuje łącznie ok. 800 zł

miesięcznie, co oznacza, iż na pozwanego przypada kwota ok. 400 zł miesięcznie. W oparciu o powyższe Sąd Rejonowy uznał, że rodzice małoletniej dysponują w skali miesiąca z własnych dochodów zbliżonymi kwotami. Ponieważ uzasadnione potrzeby małoletniej w skali miesiąca kształtują się na poziomie ok. 1400 zł miesięcznie należy uznać, że kwota stanowiąca połowę kosztów wynikających z uzasadnionych i podstawowych potrzeb dziewczynki w zakresie potrzeb żywieniowych, odzieżowych, edukacyjnych i zdrowotnych obciążać powinna pozwanego tym bardziej, że pozwany w zdecydowanie mniejszym zakresie uczestniczy w życiu córki, a więc w znacznie mniejszym zakresie wypełnia swój wobec córki obowiązek alimentacyjny poprzez starania o jej wychowanie i utrzymanie. W pozostałym zakresie natomiast uzasadnione potrzeby małoletniej powinny obciążać jej matkę, która ma wyższy potencjał zarobkowy od pozwanego, a nadto jej sytuacja materialna w ocenie Sądu Rejonowego jest zdecydowanie lepsza ponieważ dochody jej konkubenta, jak sama zeznała, pozwalają na zaspokojenie potrzeb całej rodziny. W związku z powyższym Sąd Rejonowy podwyższył alimenty należne od pozwanego na rzecz małoletniej do kwoty po 700 zł miesięcznie poczynając od dnia 27 stycznia 2015 roku, tj. od dnia wyrokowania podnosząc, że pozwany uiszczal na rzecz małoletniej regularnie kwotę 600 zł miesięcznie z tytułu zabezpieczenia, a ponadto w okresie do dnia wyrokowania wszystkie potrzeby małoletniej były zaspokojone.

W pozostałej części Sąd Rejonowy oddalił powództwo uznając je za zbyt wygórowane wskazując, że pozwany nie znajduje się w tak dobrej sytuacji finansowej, jak przedstawicielka ustawowa, a dochody pozwanego nie pozwalają na zaspokojenie potrzeb małoletniej ponad stan i na tak wysokim poziomie, jak dzieje się to w przypadku przedstawicielki ustawowej i jej konkubenta.

Sąd Rejonowy wskazał, że nie obciążył stron kosztami procesu na podstawie art. 102 k.p.c..

W toku postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy dodatkowo ustalił, że małoletnia podczas pobytu w przedszkolu chodziła w obuwiu profilaktycznym, korzystała z przedszkolnych posiłków z wyłączeniem mleka, jajek i orzechów, w roku 2014/2015 przychodziła do przedszkola w okularach korekcyjnych. Wynagrodzenie M. K. (2) w okresie od stycznia 2014 roku do sierpnia 2015 roku wynosiło średnio 4266 zł brutto miesięcznie, netto 3293 zł miesięcznie. Powódka w 2014 i 2015 roku uczęszczała do okulisty, pneumonologa i stomatologa oraz od 1 marca 2015 roku uczęszcza systematycznie na płatne zajęcia z języka angielskiego. Wynagrodzenie pozwanego w okresie od sierpnia 2014 roku do lipca 2015 roku wynosiło średnio 2950 zł netto miesięcznie. Zatrudnienie M. K. (2) w (...) ustalo z powodu nieprzedłużenia z nią umowy/zaświadczenia k. 281, 284 – 291 i 302, uzupełniające zeznanie przedst. ust./.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego złożyły obie strony.

Powódka złożyła apelację w części tj. w zakresie punktu 3, w którym oddalono powództwo o zapłatę alimentów w kwocie 850 zł oraz za okres poprzedzający moment wyrokowania, jak również w zakresie punktu 4, wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku przez: zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniej powódki alimentów w kwocie 850 zł miesięcznie, płatnych w sposób określony w treści tego wyroku, począwszy od daty wytoczenia powództwa, ewentualnie od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu, zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania pierwszo instancyjnego oraz zwrotu kosztów postępowania odwoławczego. Apelująca zarzuciła zaskarżonemu orzeczeniu naruszenie prawa materialnego tj. art. 135 § 1 k.r.o. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na nieuwzględnieniu w kosztach utrzymania dziecka jakichkolwiek wydatków związanych z organizacją wypoczynku małoletniej, nawet jeśli sąd koszty te uznał za wygórowane, niezasadnym pominięciu wydatków na rozrywkę w sytuacji, gdy ojciec dziewczynki na same zajęcia sportowe przeznacza miesięcznie prawie 90 zł, nieuwzględnieniu wśród usprawiedliwionych potrzeb N. wydatków na zakup okularów oraz związanych z wymianą soczewek w okularach oraz wydatków związanych z zakupem nowych mebli, wynikających z tego, że dziecko urosło; art. 138 w zw. z art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1 k.r.o. poprzez błędną wykładnię, skutkująca zaniżeniem usprawiedliwionych miesięcznych kosztów utrzymania małoletniej N. o około 400-500 zł oraz niezasadnym oddaleniem powództwa za okres sprzed wyrokowania, z powołaniem się na ich zaspokojenie. Apelująca zarzuciła także obrazę przepisów postępowania tj. art. 328 § 2 k.p.c. poprzez brak wyjaśnienia w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku przyczyn odejścia od wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c. zasady odpowiedzialności strony za wynik procesu oraz brak wskazania okoliczności przemawiających za zastosowaniem normy art. 102 k.p.c.

Pozwany złożył apelację w części dotyczącej punktu 1. ponad kwotę 450 zł miesięcznie, wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Apelujący zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 135 § 1 k.r.o. poprzez nieprawidłowe określenie przez Sąd pierwszej instancji wysokości obowiązku alimentacyjnego obciążającego pozwanego względem małoletniego dziecka tj. w oderwaniu od potrzeb małoletniego dziecka i możliwości majątkowo - zarobkowych pozwanego oraz art. 6 k.c. poprzez przyjęcie za udowodnione wszelkich twierdzeń powódki pomimo, że nie przedstawiła żadnych dowodów na ich poparcie. Apelujący zarzucił także obrazę przepisów postępowania, która miała wpływać na treść wyroku, tj. art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów oraz nieprawidłową ocenę materiału dowodowego poprzez uznanie, iż małoletnia powódka jest chora na atopowe zapalenie skóry i ma alergię podczas, gdy nie przedstawiono na tę okoliczność żadnych dokumentów medycznych wskazujących, iż powódka leczy się na te choroby, a przedstawiona dokumentacja medyczna wskazuje jedynie, iż powódka była na konsultacjach u lekarza z których nie wynika podjęcie żadnego leczenia, uznanie, iż powódka wymaga szczególnych nakładów w związku z jej alergią jak np. specjalna pościel, częste odkurzanie, odpowiednia dieta podczas, gdy nie wynika to z dokumentacji medycznej, a powódka uczęszcza do przedszkola w którym spożywa takie samo, normalne, pożywienie jak inne dzieci i nie przebywa w żadnych sterylnych warunkach, uznaniu, iż powódka ma problemy ortopedyczne wymagające zakupu specjalnego obuwia, gdy takie schorzenie nie wynika z przedstawionej dokumentacji medycznej oraz nie przedstawiono dowodów potwierdzających zakup obuwia ortopedycznego, uznaniu za usprawiedliwione kosztów prywatnych wizyt lekarskich powódki podczas, gdy powódce przysługuje bezpłatna pomoc medyczna w ramach NFZ z której małoletnia powódka nigdy nie skorzystała, pominięciu okoliczności, iż przedstawicielka ustawowa powódki dobrowolnie zrezygnowała z zatrudnienia na podstawie którego osiągała dochody w wysokości ok. 6000 zł netto miesięcznie na zatrudnienie o pensji ok. 3500 zł netto miesięcznie i tym samym bez powodu zmniejszyła swoje możliwości zarobkowe, uznaniu przez Sąd pierwszej instancji, iż sytuacja zarobkowa przedstawicielki ustawowej powódki po zmianie zatrudnienia uległa poprawie, uznaniu za usprawiedliwione kosztów wyżywienia powódki w kwocie 500 zł miesięcznie, gdy powódka nie ma żadnej specjalnej diety, a ponadto codziennie je posiłki w pełnym zakresie w przedszkolu za które opłaty sąd również uznał za usprawiedliwione, stwierdzeniu, że małoletnia powódka uczęszcza na prywatne lekcje języka angielskiego podczas, gdy powódka nigdy na takie zajęcia nie chodziła i nie przedstawiono na to żadnych dowodów, w tym na okoliczność opłat za takowe zajęcia, określeniu usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki na kwotę 1500 zł miesięcznie podczas, gdy powódka przedstawiła na tę okoliczność kserokopie paragonów z których nie wynika kto był nabywcą danych rzeczy, a nadto uzasadnione wątpliwości budzi ich zasadność np. zakup od 18 sierpnia 2012 r. do 5 stycznia 2013 r. 7 par spodni, czy też kupno fotelu gabinetowego za 500 zł, a także zakupy w markowych sklepach np. Z. dwóch par spodni i koszulki za łącznie 192 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki jest uzasadniona w zakresie w jakim skutkuje zmianą zaskarżonego orzeczenia. Jak wskazał już Sąd Rejonowy, podstawę materialno-prawną roszczenia strony powodowej stanowi w niniejszej sprawie art. 138 k.r.o. Zgodnie z jego treścią w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Nie każda zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego uzasadnia zastosowanie powołanego przepisu, lecz jedynie taka zmiana, która jest istotna i jednocześnie ma charakter trwały. Ustalenie zmiany stosunków następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi. Bezsporną zmianą stosunków w niniejszej sprawie jest okoliczność, że powódka ukończyła obecnie 6 lat i wkroczyła w wiek szkolny. Od daty poprzedniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec jego córki upłynęło ponad 5 lat. Nie ulega wątpliwości, że koszt utrzymania 6 letniej, uczącej się powódki jest znacznie wyższy niż rocznego dziecka, którym powódka była w 2010 roku. Nie budzi wątpliwości w ocenie Sądu Okręgowego, że kwota 1400 zł, na którą Sąd pierwszej instancji określił koszty utrzymania powódki nie jest wygórowana i znajduje uzasadnienie w zebranych materiale dowodowym. Należy też podkreślić, że kwota ta, na którą składają się różne składniki jest zmienna i nie jest możliwe jej precyzyjne wyliczenie, stanowi ona bowiem zawsze pewną projekcję przewidywanych wydatków w oparciu o średnią wydatków już poniesionych. Trudno też wymagać od przedstawicielki ustawowej tak szczegółowego

rozliczenia ponoszonych na dziecko wydatków, jak wnosi o to pozwany. Należy też wskazać, że Sąd Rejonowy w obszernym uzasadnieniu okoliczności te dokładnie omówił i ocenił powołując dowody, na których się oparł. W odpowiedzi na zarzuty pozwanego podniesione w apelacji dotyczących posiadanych przez dziecko schorzeń, wydatków z tym związanych, pobierania nauki języka angielskiego, noszenia przez powódkę specjalistycznego obuwia i okularów, jak również diety w przedszkolu M. K. (2) złożyła również w toku postępowania apelacyjnego stosowne zaświadczenia i rachunki. Potwierdzają one okoliczności zawarte w uzasadnieniu Sądu pierwszej instancji. Nie ulega również wątpliwości, że po stronie rodziców dziecka nastąpiła istotna zmiana stosunków. Zarobki M. K. (2) uległy zmniejszeniu, a ocenę, że jej sytuacja w tym zakresie uległa poprawie, jak wynika z uzasadnienia, Sąd Rejonowy oparł na porównaniu ówczesnego i obecnego zadłużenia przedstawicielki ustawowej. Natomiast wynagrodzenie pozwanego wzrosło z kwoty 2324 zł netto miesięcznie do kwoty średnio 2950 zł netto miesięcznie. Mając powyższe na względzie należy uznać, że możliwości zarobkowe pozwanego i faktyczny wzrost jego dochodów o ponad 600 zł netto miesięcznie umożliwiają mu alimentowanie powódki kwotą o 250 zł wyższą od dotychczas przez niego płaconej. Pozostałą część usprawiedliwionych potrzeb dziecka winna pokrywać jego matka, mając na względzie, że dochody A. K. są wprawdzie wyższe od pozwanego to jednak dokłada ona osobistych starań o utrzymanie i wychowanie małoletniej w rozumieniu art. 135 § 2 k.r.o. Powyższe nie uzasadnia jednak wbrew stanowisku zawartemu w apelacji powódki podwyższenia alimentów do kwoty po 850 zł miesięcznie. Strona powodowa nie udowodniła bowiem, że po stronie powódki nastąpił taki wzrost kosztów utrzymania dziecka, który uzasadniałby podwyższenie alimentów o blisko 100%. Nie można się natomiast z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego i zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego zgodzić ze stanowiskiem apelującego, że po stronie powódki nie nastąpił w ogóle wzrost kosztów utrzymania i usprawiedliwionych potrzeb, w związku z czym nie wyrażał on zgody na podwyższenie alimentów w żadnej kwocie. Należy też wskazać, że wbrew zarzutowi zawartemu w apelacji pozwanego Sąd Rejonowy uwzględnił okoliczność, że przedstawicielka ustawowa powódki nie wykazała w pełni ponoszonych kosztów utrzymania córki i z tej przyczyny oddalił powództwo w pozostałej części. Zasadny jest natomiast zarzut podniesiony w apelacji powódki dotyczący nieprawidłowego określenia daty, od której Sąd Rejonowy podwyższył alimenty. Udzielenie zabezpieczenia powództwa i jego wykonywanie przez pozwanego przez czas trwania procesu nie zwalnia bowiem Sądu w żadnym wypadku z konieczności rozpoznania powództwa za okres objęty pozwem. Trafny jest również zarzut apelującej dotyczący nieobciążania pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu. Sąd Rejonowy nie przedstawił zresztą żadnego uzasadnienia w tym zakresie. Należy zgodzić się z apelującą, że w niniejszej sprawie brak było przesłanek na etapie postępowania przed Sądem pierwszej instancji do zastosowania art. 102 k.p.c., w związku z powyższym należało zastosować normę art. 98 § 1 k.p.c. zawierającą zasadę odpowiedzialności za wynik procesu.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy z apelacji powódki na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok, jak w punkcie 1 sentencji oraz na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację powódki w pozostałej części oraz apelację pozwanego w całości, odstępując od obciążenia pozwanego kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.